

ENTREVISTA A RAMÓN DAVI

President de l'associació "Amics del Xiprer"

1. Ens pots explicar breument què és i com funciona l'associació "Amics del Xiprer"?

Amics del Xiprer és una associació que es va crear per ajudar al Xiprer. Potser hauríem d'explicar primer que és el Xiprer i després veurem l'entitat Amics del Xiprer. El Xiprer és una casa d'acollida per persones amb necessitats econòmiques. Va començar fa quinze anys, primer anaven persones a dinar, persones diguem sense sostre, persones molt necessitades, anaven a mirar si els donaven de dinar. Primer van començar 7 persones que hi anaven. Majoritàriament eren persones amb problemes d'alcohol, problemes de drogoaddicció, gent molt fora del sistema. Això ha anat evolucionant, lamentablement cap a pitjor, la nostra societat cada cop ha generant més persones amb necessitats econòmiques fins al punt que avui dia van a dinar al Xiprer més de 100 persones. Imagineu-vos lo que és, 100 persones que no tenen per menjar, sembla que això passi a altres llocs del món, doncs aquí al costat de casa nostra tenim aquesta situació. Després del Xiprer, a més a més, de fer aquesta primera necessitat de donar menjar als més necessitats, va organitzar el que feien unes quantes parròquies, la Parròquia San Esteve, les parròquies de Granollers i de les Franqueses, i de la Roca. Va començar, i Canovelles, va organitzar la distribució d'aliments, perquè també hi han persones i famílies que no tenen prou recursos per poder comprar aliments. Llavors això també va començar sent més una ONG, més gent i més gent. Ara hi han 1400 famílies que van a buscar cada mes, o cada quinze dies un lot d'aliments, això vol dir aproximadament més de 4.000 persones, pares, mares, nens, nenes...que si no fos per aquests aliments tindrien dificultats per menjar. I llavors el Xiprer del que es cuida és d'organitzar-ho tot; primer van als supermercats i als supermercats tots col·laboren i part d'aliments que els hi sobren els regalen al Xiprer. Van a empreses que fabriquen aliments, i també, parts d'aliments dels que fabriquen els deixen al Xiprer, llavors la Comunitat Econòmica Europea també envia excedents d'aliments. Hi han vegades que arribem camions plens de llet o plens de sacs de patates. Llavors això va al Xiprer. Però com que no hi ha prou amb aquests aliments, perquè hi ha altres aliments bàsics que es necessiten per la dieta alimentària de qualsevol família, com per exemple s'ha de menjar part de proteïnes i per això cal comprar també quilos de pollastre. I posem per cas que això no t'ho regala ningú, ho has de comprar. I les necessitats d'aliments i econòmiques que això ha significat, ha portat a

que el Xiprer cada cop necessiti més ajuda de tothom. Això va portar a que creéssim Amics del Xiprer. Una associació que el que busca és trobar ajuda econòmica per cobrir totes les necessitats del Xiprer i alhora poder explicar tot el que fem a tothom. Necessitem seguir ajudant al Xiprer perquè pugui seguir ajudant a la gent. El Xiprer necessita molts recursos econòmics i alimentaris per ajudar a la gent. I això és el que nosaltres fem, facilitar-li i que no els hi faltin.

2. **Quan es va crear l'associació "Amics del Xiprer" i quina és a grans trets la seva història?**

Al mes de maig del 2010.

3. **Qui és la Mercè Riera? És una persona important? Què va fer?**

És una persona molt important, és la inspiradora principal d'aquesta casa. La família Riera és la propietària de la casa. Una família sempre molt vinculada a projectes socials, perquè per exemple, i ella i el seu marit van ser els fundadors de l'escola Montserrat Montero. I volien fer alguna cosa per ajudar al més necessitats i van decidir obrir al seva casa com un menjador social. Ho van explicar a la Parròquia de San Esteve i el rector Mossèn Blai ho va trobar una gran idea i van anar a veure a Càritas i ells van posar el suport econòmic necessari. I ja gairebé farà quinze anys d'això i la Mercè continua sent la inspiradora de tot plegat i la que anima a la gent.

4. **Quin és l'objectiu principal d'aquest tipus d'associació junt amb Càrites i el Xiprer?**

L'objectiu principal és ajudar al més necessitats, això seria l'objectiu material, una ajuda directa perquè els necessitats puguin sobreviure. Però alhora hi ha l'objectiu de remoure consciències perquè els ciutadans de Granollers i de la comarca ens adonem que no podem viure independents i només pensar en el nostre benefici, sinó que hem de compartir amb els demés el que tenim perquè al món tots estem en un mateix projecte. Hi ha una realitat que ens envolta i que per això ens hem d'ajudar tots plegats.

5. **Quina és la procedència de les persones que es beneficien dels serveis del Xiprer? Quina és la franja d'edat i sexe més habitual?**

És una gran pregunta, perquè molts es pensen que només hi ha immigrants o drogoaddictes o alcohòlics i per això molta gent no vol ajudar-los. La veritat és que igualment els hauríem d'ajudar, però la realitat és que hi ha immigrants, drogoaddictes, alcohòlics i també gent com nosaltres. Gent que cada vegada s'apropa més al perfil normal de família perquè potser fa quinze anys si que eren molt fora del sistema, la

tipologia del típic marginat, el pobre de tota la vida. Però el pobre d'avui en dia pot ser qualsevol; una família que es queden tots dos sense treball i que arriba un punt que no arriben ingressos a la família i sense ingressos no pots pagar el pis ni res. Famílies que potser fa dos o tres anys portaven una vida normal i ara s'han quedat sense res i per això han passat a ser actualment molts dels usuaris normals del Xiprer, aquesta és la gran diferència.

6. Quin és el nombre de persones que poden fer ús de les instal·lacions cada dia? N'hi ha un límit?

Al Xiprer venen a l'esmorzar generalment nois joves, generalment sense papers i de procedència africana, i aquest acostuma a ser l'únic àpat que fan al dia. Esmorzen fort i marxen a veure que poden fer aquell dia, solen ser unes 40 ó 50 persones. Al mig dia a dinar venen generalment un centenar de persones, que ja solen ser gent més adulta, gent que en molts casos ja probablement no trobarà mai una feina, que molts viuen de pensions de uns 300 euros al mes i màxim els hi donen per pagar un piset però no per menjar, i venen a menjar al Xiprer. I llavors estan també les famílies que venen a buscar aliments diàriament. En un mes passen unes 1400 famílies; és a dir, unes 50 ó 60 famílies al dia. De moment no ho hem limitat, però si això anés en augment de una forma molt exagerada si que potser hauríem de posar un límit però de moment no.

7. Què coses proporciona el Xiprer als menys afavorits?

Primer de tot els aliments, ja sigui al menjador social o als lots d'aliments que es donen a les famílies. De vegades també hi ha algunes persones que es dutxen i se'ls entrega un joc de roba neta. I també tenim actualment 12 pisos, per famílies en extrema necessitat, famílies que no tenen on viure i que tenen molts problemes. Son casos molt diferents però que veus clarament que no es podran sortir. I tot això es fa amb persones que a més els hi aporten un caliu humà. Hi ha 140 voluntaris que intenten conèixer els problemes que tenen i que intenten ajudar-los, i no només cobrir les seves necessitats. Si els podem ajudar a somriure encara que sigui un moment és molt important, perquè també s'ha de viure.

8. Quins problemes i dificultats heu tingut o encara teniu?

Cada dia hi ha problemes, però problemes de relació humana. Cada dia costa perquè et trobes amb gent que ve amb molts problemes i que generalment això suposa problemes de comunicació. Quan venen per primera vegada passen molta vergonya i és normal, i mica en mica intentes que s'obrin perquè ells necessiten explicar el seu problema.

9. Deu euros són una quantitat de diners petita per totes les tasques que es fan en aquest centre? 120.000 euros a l'any són suficients?

Molt interessant la pregunta. Nosaltres al crear Amics del Xiprer partíem d'un model de la caritat que no ens agradava. La caritat ve de dalt a baix, del que té més al que té menys, però nosaltres volíem trobar un model de solidaritat, d'igual a igual. El que té més pot fer donacions importants de tant en tant però ens podem trobar que el que dona molt, un dia pot deixar de donar i llavors que fem?. Inicialment teníem gent que donàvem molt però que eren pocs i això podia fer perillar el funcionament del projecte. I van decidir que volíem molta gent però que aportés poquet i així amb granets de sorra fer una gran casa. I per això vam fer aquesta crida dels 10 euros, que son diners, però és poc, gairebé res, però junts son molts. I amb els 120.000 euros, es a dir arribant a 1000 persones ja seria molt. No la totalitat del que necessitem, però com ja rebem també altres ajuts, amb això si podríem dir que la feina del Xiprer quedaria molt ratificada i ben consolidada.

10. En algun cas us han faltat els recursos necessaris per satisfer a algunes persones o sempre heu pogut assistir-les?

La Mercè sempre explica que mai els ha faltat res, han passat coses molt sorprenents. El que creu en Deu diu que és la providència i el que no creu diu que és la sort, diguem-li com vulguem, però la realitat és que sempre ha estat així. Per exemple, un dia just al tornar de vacances al setembre es va espatllar una nevera i es van fer mal bé tots els pollastres i al moment vam veure entrar un camió de pollastres...un munts de vegades han passat coses així. Com quan abans de que arribéssim nosaltres, al Xiprer patien perquè volien fer moure la ciutadania perquè els ajudés més econòmicament i de cop ens vam presentar nosaltres volent encetar algun projecte per ajudar-los.

11. Es treballa només des del centre? Qui hi treballa, són contractats o voluntaris?

El Xipre té uns assistents socials que son contractats de Càritas, son els tècnics que son els que parlen amb la gent. Son tres persones que son els que atenen a la gent i que intenten conduir-los, fins i tot ajudar-los a demanar alguna pensió o qualsevol altre cosa. La resta, tots son voluntaris, des dels cuiners, els que renten plats, els que renten la roba, els que netegen, els que emmagatzemen, els que preparen els paquets, els que descarreguen els camions, els que porten la comptabilitat, tots son voluntaris...i parlem de unes 140 persones que al llarg del mes passen un moment o l'altre pel Xipre a ajudar.

12. Quins són els diferents treballs que fan els voluntaris?

La feina dels voluntaris s'organitza per equips. Cada dia canvia l'equip; hi ha un equip de cuina (cuiners, ajudants, servir taula, netejar...), un equip de magatzem, uns altres de les furgonetes, uns altres de les neveres i congeladors, de les bugaderia, de la comptabilitat... Tothom té la seva petita feina. La majoria son gent gran, gent jubilada que ens dedica alguna hora, perquè tampoc els hi pots demanar que vinguin tots els dies i totes les hores, i per això vas fent equips que van rotant diàriament.

13. Quines solucions doneu a les persones amb problemes econòmics?

Lamentablement molt poques perquè no hi han gaires solucions. El que fem és apagar un foc, però el que no podem és fer més, perquè no està a les nostres mans, no som el banc d'Espanya i el que podem fer és només petites ajudes. Si per exemple algú no pot pagar un dia la llum i estan a punt de tallar-li i si és una petita quantitat de vegades els hi podem donar. Altres necessiten una fiança per llogar el pis...o coses semblants. Realment petites cosetes perquè grans solucions lamentablement no tenim.

14. Com se subvenciona el centre? Rebeu ajudes de l'Ajuntament de Granollers o d'altres Municipis?

D'una banda Càritas, després Amics del Xipre, les aportacions particulars, les parròquies i poca cosa més. La Generalitat per exemple ajuda a pagar a un dels treballadors. L'Ajuntament va ajudar quan es va fer la remodelació de la cuina, i dels 12 pisos, un el paga l'Ajuntament. I no hi ha més ajuda realment perquè tampoc la hem demanada, l'alcalde en canvi sempre ha demanat poder ajudar més. Però creiem que som els ciutadans els que hem de fer un esforç de solidaritat i ajudar més. Si arriba un dia que no podem, potser si haurem de demanar alguna cosa més, però de moment podem evitar-ho.

15. Sempre heu anat augmentant el nombre de socis col·laboradors i voluntaris o durant alguns períodes heu disminuït notablement?

Sempre s'ha anat creixent. Pel que fa a voluntaris vam haver de dir prou perquè no hi cabíem i en quant a socis col·laboradors primer vam créixer molt ràpidament fins a final de l'any passat, però sobretot des de febrer d'aquest any que vam arribar al soci 500 i fins a aquest novembre, la cosa ha estat més parada, ens ha costat molt. Només hem aconseguit 100 socis més, és a dir, ara som 600 i ens costa cada dia més. Per això

ara estem en el projecte de voler arribar als 1000 socis, fent una bona empenta entre tots a veure si ho aconseguim.

16. Com vas arribar a ser president de l'associació "Amics del Xiprer"?

Érem un grup de persones que feia temps que volíem fer un projecte d'aquest tipus i és quan vam anar al Xipre i ens van dir com podíem ajudar i quan ho vam tenir ben clar doncs vam crear una Associació. Vam fer uns estatuts, vam donar-nos d'alta i vam crear una Junta i em va tocar a mi fer de President de moment.

17. Creus que és suficient el que feu o encara es pot millorar?

Mai és suficient, sempre es pot fer més i de moment l'objectiu encara no l'hem complert, perquè és el poder arribar a 1000 socis. I ara ens hem plantejat també un altre objectiu que és llogar 25 pisos. Trobar gent que ens puguin llogar pisos a un lloguer baix perquè puguem ajudar a altres famílies que es trobin en extremes necessitats. I hem de poder fer més, perquè sinó es pot fer més, no es podran arribar a cobrir totes les necessitats.

18. Segur que la crisi no ha ajudat gaire aquests dies, i és més difícil satisfer totes les necessitats d'aquestes persones. Tot i amb aquest problema, hi arribeu?

La crisi és molt greu i no s'ha acabat encara. Avui l'alcalde m'ha dit que el 43% dels aturats de Granollers ja no cobra cap ajuda i això és una situació que realment fa por. La nostra generació no ho ha viscut mai això i potser ens hauríem de remuntar als anys 50 per trobar unes situacions d'extrema necessitat al país. I si ens mirem a nosaltres que no ens falta res, sembla impossible que hi hagi gent que no rebi cap mena d'ingressos i en molts casos s'aguanten alguns perquè la família els ajuda, i això està passant al costat de casa. Pitjor encara són les unitats familiars on tots són a l'atur i no reben cap mena d'ingrés i són situacions molt greus, o també els immigrants que no tenen família que els pugui ajudar. Realment la situació és molt greu i no tenim solucions per tot. Per això nosaltres ens estem preparant per tot això que està venint i volem aconseguir que ens ajudi més gent, i aconseguir més recursos econòmics i més pisos. Si la onada de la pobresa es va fent més gran, em de poder-la cobrir, i de moment no podem fer res més.

19. Creus que el treball d'aquesta associació és necessari? Per què?

Si, és necessari, però el que és més necessari es la feina del Xiprer. La feina que es fa allà cada dia és imprescindible, és impressionant. Lo nostre no és tan imprescindible, però si necessari perquè el Xiprer sense els nostres ajuts econòmics no podria fer tant. Es a dir que els dos ens necessitem mútuament.

20. Teniu algun projecte pendent? Si és així, quin?

El projecte que ja us he explicat i que acabem de presentar-lo. Aconseguir 25 habitatges, per poder ajudar a 25 famílies amb problemes molt greus. I per això necessitem propietaris que ens ofereixin els pisos a un lloguer baix, i necessitem també els diners per poder pagar els lloguers. El que oferim a aquests propietaris és la garantia de que cobraran sense problema perquè el lloguer i el compromís l'assumeix Amics del Xiprer i no la persona necessitada. I l'altre projecte que encara també tenim pendent és arribar als 1000 socis.

21. Com convenceries a una persona perquè col·labores amb vosaltres?

Aquesta és la gran feina que tenim. Al principi tothom va anar al seu cercle d'amistats i vam créixer amb certa rapidesa però ara ens està costant perquè qui vol ajudar i qui té sensibilitat i solidaritat ja ajuda generalment en algun projecte, i costa que s'impliquin en un projecte més. Jo el que els hi diria es que el Xiprer el pots veure, aquí ben a prop de casa. Pots veure on va l'ajuda que dones, on van realment els teus diners. Perquè tothom coneix persones que tenen dificultats avui en dia i que fa molta falta, i saps que poden anar allà a rebre aquestes ajudes.

22. Quina satisfacció et representa estar ajudant activament en aquest projecte del Xiprer?

Molta satisfacció. No diré que m'ha canviat la vida, però quan tu treballes per un projecte social t'omple molt, et recompensa molt. Quan tu estàs fent alguna cosa pels demés et compensa moltíssim, quan ajudes als altres això sempre et retorna amb la satisfacció del deure complert. Ajudant t'ajudes a tu mateix.

Granollers, novembre 2011

Laura Martínez i María Rodríguez